

פרק יט

חתני המלך

שלוש בנות היו לרבה"ק ה"תורת חיים":

א. הרבנית יוכבד

מסופר, כי פעם בלכת רבנו ה"תורת חיים" בחוצות העיר, שמע קול בכי מזעזע, שבקע מאחד הבתים. חיש פנה לשם ומצא אשה גלמודה השוכבת על ערש דוי, ברגעים האחרונים של חייה, כשאנחות קורעות לב בוקעות מגרונה. לשאלת רבנו במה הוא יכול לעזור לה, ענתה, שאיננה מצטערת על מצבה, אלא עיקר דאגתה הוא, כי בהיותה ערירית אף לא יהיה מי שיזכרנה לאחר הסתלקותה מהעולם. הבטיח לה רבה"ק, כי כאשר תוולד לו בת, יקראנה על שמה, ובכך לא יכרת שמה מישראל. וכן הוה - בקרב הימים נולדה לו בת וקרא שמה בישראל "יוכבד" - על שם האשה ההיא^(א).

מצעירותה כבר מצטיינת היתה בהליכותיה ובמעשיה, ובהגיעה לפרקה היתה רעיתו של הרה"צ ר' פנחס יוסף דכנר ^(ב) זצ"ל בן הרה"צ ר' ישכר דוב בעריש (חתן חתנו של הרה"צ ר' יצחק בן הרה"ק הי"דגל מחנה אפרים - נכד מרן הבעש"ט זצוק"ל), בן הרה"ק ר' יעקב שמעון, אבד"ק זסלאב (ראה פרק ב סעיף ג), בן הרה"ק ר' פנחס מקאריץ - זצ"ל.

(א) הרה"ג ר' מנחם מונדרר שליט"א - מצאצאיה.

(ב) אם כי הוא היה נצר ממשפחת שפירא, לא נקרא בשם זה, כי בא מרוסיה ללא מסמכים ונתקל בבעיות, והנה, שנים לפני כן נעלם באיזור ההוא ילד בשם פנחס יוסף דכנר, על כן טענו בפני השלטונות, כי הוא זה אותו ילד שנעלם, וקיבל את שם משפחתו.